

Ngô Việt Trường

Chế Bồng Nga: Anh Hùng Chiêm Quốc là cuốn tiểu thuyết của nhà văn Ngô Việt Trường, một cuốn sử quan tâm sát đến thời điểm như Công Hòa, trong đó tác giả tìm cách xây dựng kịch bản của tác phẩm chung quanh nhân vật lịch sử Chế Bồng Nga mà tác giả cho đó là vị vua lỗi lạc của vương quốc Champa đã đóng vai trò chính yếu trong các trận chiến chống phá thủ đô Thăng Long vào cuối thế kỷ 14. Chính vì thế, BBT Champaka không có ý kiến gì về nội dung của tiểu thuyết này.

Mặc dù là cuốn tiểu thuyết, nhưng tác phẩm Chế Bồng Nga: Anh Hùng Chiêm Quốc đã trở thành một chủ đề nhạy cảm đối với giới trí thức người Việt cho rằng Việt Nam là quốc gia của dân tộc Việt, chứ không phải là quốc gia đa chủng, đa văn hóa và đa lịch sử mà Ngô Việt Trường và nhiều thành phần trí thức chân chính Việt Nam thường hô hào gọi một nhà thơ kỳ qua. Một khi định nghĩa Việt Nam là quốc gia của dân tộc Việt, thì Chế Bồng Nga phải là nhân vật ngoại lai đối với lịch sử của quốc gia này. Kể từ đó, dù Ngô Việt Trường là người Kinh hay là người xuất thân từ quân đội Việt Nam Công Hòa đi nữa, một khi dùng ngòi bút để kể lại cuộc đời của Chế Bồng Nga thì ông sẽ bộ kết tội ngay là thành phần phản dân tộc hay phản quốc. Theo chúng tôi, đây chỉ là quan điểm riêng của vài cá nhân trong cộng đồng người Việt, không biểu thị cho tiếng nói của toàn thể nhân dân Việt Nam. Vì rằng hiện pháp của nền độc như Công Hòa công nhận chính thức Việt Nam là quốc gia đa chủng tộc, đa văn hóa và đa lịch sử, cuốn thành nền văn minh đa dạng của quốc gia này. Ngay trong nội các của chính phủ của độc như Công Hòa có cả Bộ Phát Triển Xã hội. Dựa và yếu tố này, người ta có quyền đưa ra kết luận rằng Việt Nam Công Hòa trước năm 1975 không phải là quốc gia riêng biệt của dân tộc Việt mà là quốc gia của nhiều thành phần sắc tộc trong đó có cộng đồng người Việt chiếm đa số. Chế Bồng Nga là nhân vật lịch sử của người sắc tộc. Kể từ đó, nhà văn Ngô Việt Trường có quyền đưa ra phân tích, tôn vinh hay đã phá vỡ ông ta có thể hiểu được chúng mình. Thế thì đâu là vị nền phản dân tộc hay phản quốc trong tác phẩm Chế Bồng Nga: Anh Hùng Chiêm Quốc của Ngô Việt Trường.

Nhóm thanh minh cho nhóm vãn đồ mang tính cách nhậy cảm đó mà nhà văn Ngô Việt Trường có đôi lời tâm tình với bà con Chăm mà chúng tôi xin đăng lời bài viết này, nhóm có thêm một vài chữ mà chúng tôi để trong dấu ngoặc [...] để câu văn có phần sáng nghĩa hơn.

Trong bài này, Ngô Việt Trường cũng nêu ra quan điểm của Phan Cao Sơn và người Chăm muốn đòi đất đai và sự nhận diện của Ts Mai Thanh Truyt với chính quyền Trung Quốc muốn thu hồi cho chính phủ Lào vùng của người Chăm để phục hồi lại vùng quốc gia Champa miền Trung Việt Nam. BBT Champaka chúng tôi không muốn đi vào chi tiết bài viết của 2 tác giả này, vì theo người Chăm thì họ nói ngoi đã trở lại cho quan điểm sai lầm của Phan Cao Sơn và Ts. Mai Thanh Truyt mà họ đã đăng tải trong Harak Champaka và www.champaka.org rồi.

Theo sự nhận diện của BBT Champaka, bài viết của Phan Cao Sơn và Ts. Mai Thanh Truyt chỉ nhằm trong thời gian vẫn còn đang diễn ra hình thức dân tộc Chăm vô tội thành kẻ thù không đội trời chung với dân tộc Việt và tội bắt tay với Trung Quốc, chứ không phải là quan điểm nghiêm túc của nhóm nhà trí thức chân chính Việt Nam để đưa ra phân tích bài bản chính trị của dân tộc Chăm hôm nay. Thành Đài là người Chăm duy nhất muốn phục hồi Champa qua mô hình Chính Phủ Chăm Lào Vong. Tác giả Thành Đài chỉ là ông tiến sĩ làm bằng giấy mớ, sự ngớ ngẩn của Thầy Điên mà cũng để Chăm trên thế giới hôm nay không biết ông ta là ai. Không biết Thành Đài là ai, nhóm Phan Cao Sơn và Ts. Mai Thanh Truyt lại đưa vào bích chương Chính Phủ Chăm Lào Vong của Thành Đài để làm yếu tố hậu thuẫn để kết luận rằng dân tộc Chăm hôm nay đang bắt tay với Trung Quốc nhằm phục hồi lại vùng quốc gia Champa. Để rồi với chúng tôi, đây là hành động quá dã man mà Cao Sơn và Ts. Mai Thanh Truyt muốn áp dụng để trừng trị dân tộc Chăm thua trận thì đúng hơn. Tại sao đi tin vào lời tuyên bố nhóm nhí và khôi hài của ông tiến sĩ giấy mớ Thành Đài để rồi lên án dân tộc Chăm hôm nay và tội bắt tay với Trung Quốc mà chính dân tộc này không biết đất nước Trung Quốc ở đâu và mất mũi người Trung quốc như thế nào? Chính đó là vãn đồ cần phải có xét lại, trước khi ghép người Chăm vào thành phần phạm đồ.

Trong bài này, Ngô Việt Trường cũng suy đoán bao nhiêu của Trung quốc để với Việt Nam, nhóm đây chỉ là quan điểm riêng của tác giả, chứ không phải là quan điểm của BBT Champaka, một sự quan nghiên cứu chuyên về lịch sử và nền văn minh Champa. Trong bài viết này, Ngô Việt Trường có đưa ra nhận diện rằng:

“tôi nghĩ có một sự việc rất đáng lưu tâm là Trung Quốc có thể xúi giục, gây sự hiểu lầm,挑拨离间 chia rẽ giữa hai dân tộc Chăm-Việt để thực hiện âm mưu (...) Nhóm biết đâu là chính quyền có một sự ít người Chăm ngày nay vẫn có thể mắc mưu bẫy gián điệp Trung Quốc”.

Khi đọc đơn này, chúng tôi nghĩ rằng Ngô Việt Trùng cũng đang lặp lại cách suy nghĩ sai lầm của Phan Cao Sơn và Ts. Mai Thanh Truyết!

Nhân danh một nhà trí thức chân chính làm nghề viết văn, tác giả không có quyên suy nghĩ hay suy đoán Trung Quốc có thể xúi giục người Chăm hay một số người Chăm mặc dù Trung Quốc, mà không nêu ra một yếu tố nào để chứng minh cho lý thuyết của mình. Mời số hiểu lầm giữa dân tộc Chăm và Việt đã diễn ra trên bàn cờ chính trị giữa một thế kỷ qua để phát xuất từ số nhận định hời hợt và thiển cận này.

Dù vấp phải vài số sót mang tính cách chủ quan và thiển cận nghiêm túc khi bàn đến vị trí của dân tộc Chăm trên bàn cờ chính trị của Trung Quốc hôm nay, bài viết của Ngô Việt Trùng đáng để các bạn đọc bà con Chăm và đọc giả biết thế nào là nguyên nhân đã đưa đến ông phải ra một tác phẩm *Chăm Bờng Nga: Anh Hùng Chiêm Quốc*. Điều với chúng tôi, đây không phải là văn chương hèn thù chống dân tộc Việt và cũng không phải là bích chương tôn vinh Chăm Bờng Nga, vì vua là một vị vua của vương quốc Champa xưa kia, mà chỉ là một thế lực tiểu thuyết cũng như bao tác phẩm tiểu thuyết khác, không thể bỏ quên bên trang sử văn chương của dân tộc Việt, chứ có thể thôi. Sau đây là nguyên văn bài viết của Ngô Việt Trùng gửi cho công đồng Chăm tại hải ngoại:

Ngô Việt Trùng

Tại sao tôi viết cuốn Chăm Bờng Nga, Anh Hùng Chiêm Quốc?

Sau khi cu n ti u thuy t l ch s “Ch B ng Nga: Anh Hùng Chiêm Qu c” (CBN:AHCQ) c a tôi ra đ i, có m t s đ ng h ng ch a đ c đã đ t v n đ đ i khái nh sau:

1). Nhân v t anh hùng c a Vi t Nam không thi u chi t i sao l i vi t ca ng i m t nhân v t n c ngoài t ng ch ng l i Vi t Nam?

2). Trong tình tr ng đ t n c đang đ ng tr c hi m h a xâm l c c a Trung C ng t i sao anh l i kh i d y tinh th n dân t c c a ng i Chiêm, m t đ tài nh y c m có th gây nên s chia r trong c ng đ ng Đông D ng t o đ i u ki n cho ngo i bang khai thác th l i?

Tuy đó là nh ng câu h i hay th t nh ng tôi l i đ m ra l i tr l i vì tôi nghĩ n i dung cu n sách tôi vi t đã gi i thích đ r i. Ch a th y ai “đã đ c xong” cu n CBN:AHCQ c a tôi mà còn h i nh ng câu nh th ! Có th tôi đã suy nghĩ h i ch quan.

D ng v i tác ph m Ch B ng Nga: Anh Hùng Chiêm Qu c

M i đây, trong d p m t s b n bè cũ g p g nhau, có vài b n đã g i đ u tôi là Ch B ng Tr ng. Đ u thân tình hay m a mai đây? Tôi h i lý do thì các b n y cho bi t là có r t nhi u ng i đ ng v i cu n sách CBN:AHCQ c a tôi. M t anh cho bi t thêm có ng i còn cho tôi là k vong b n, ph n qu c n a! M t ng i h i trong sách nó nói th nào thì ng i k t án tôi tr l i “Tôi đâu có th m đ c, ch nghe cái t a đ là bi t nó ph n qu c r i”. D đ n đ n th mà tôi nào có bi t! Nh ng không sao! Tôi cũng đã t ng quen b ng i ta k t t i ph n qu c r i! Ch ti c m t đ i u là trong s nh ng ng i k t án tôi nh v y cũng có m t ng i b n cũ c a tôi n a! Chuy n nh v y n u không lên ti ng cũng ng t!

Nh nhi u đ c gi đã bi t, tr c đây tôi đã t ng vi t nhi u tác ph m ti u thuy t l ch s nh Lý Tr n Tình H n, D ng Vân Nga: Non Cao và V c Th m, Công N Ng c V n, Tr n Kh c Chung. Trong đó tôi đã nh c nh và đ cao không bi t bao nhiêu công lao khó nh c, hi sinh

xong máu của anh hùng liệt nữ đã mở nước và giữ nước rồi sao lại bỏ o không?

Lịch sử Chiêm Thành trở thành một phần của lịch sử Việt Nam

Còn về Cha Bà ng Nga, rõ ràng đó là một nhân vật kì diệu tới nỗi bất cứ dân tộc Chiêm. Theo lịch sử tranh đấu đấu sinh tồn thì việc chinh phục Đế quốc Việt của ông ta không có gì lạ gì ai hết! Điêu đáng kể là ông ta đã sáng suốt nhận biết mối hiểm họa từ giặc Đế quốc Hán rồi sớm, trong khi các ông Hồ Chí Minh, Phạm Văn Đồng nhà ta trở lại gần 6 thế kỷ sau (1360-1958) về nhận lãnh ra đời. Bà ng chinh phục là các vị này đã sẵn sàng gọi một phần lãnh thổ lãnh thổ VN như Trung Hoa gọi họ!

Cuối cùng, sau một thời gian kinh chinh nhau, nước Chiêm nay đã trở thành miền Trung của nước Việt Nam. Dân Chiêm Thành hầu hết cũng đã trở thành công dân Việt Nam! Tất nhiên lịch sử Chiêm Thành cũng trở thành một phần của lịch sử Việt Nam chứ! Kẻ thù là kẻ thù giữa một trận đang đánh nhau chứ khi một kẻ đã chết hoặc chết u qui phải kể kia, đã chết u sống chung với kẻ kia thì còn thù hận nỗi gì? Cái quá khứ này đã chôn vùi hơn 600 năm rồi! Hơn nữa, sau khi Cha Bà ng Nga mất, hai người con của ông là Cha Ma Nô Đà Nan và Cha Sơn Nô đều lãnh đạo La Ngai, chuyển sang Đế quốc Việt và đã trở thành con dân Việt Nam vĩnh viễn!

Đệ cao Cha Bà ng Nga không làm hại gì đến uy tín của dân tộc Việt

Tổ tiên ta từng mong lòng bao dung khi khuyên con cháu “Bây giờ thế này rồi bí cùng, Tuy rằng khác gì giặc nhưng chung một giàn”, sao ta lại quên đi? Tổ tiên ta cũng dạy rằng “Kinh đô cũng có người đi, Man di cũng có sinh đẻ, trẫm nguyên”, cái tâm, cái tài đã che giấu ai hơn ai? Tôi sao ta đem cái lòng hẹp hòi, đệ cao ra loè thiên hạ để có thể gây nên mối họa chia rẽ giữa những người cùng sống trên một dải đất? Không phải các chính phủ miền Nam ta đã từng nêu cao khẩu hiệu “Kinh Thôn Ng Mọt Nhà” đó sao? Vậy thì việc đệ cao anh hùng Cha Bà ng Nga không những không làm hại gì đến uy tín của dân tộc Việt mà còn làm vui lòng những dân tộc anh em

trong đời gia đình Việt Nam nà! Đời m th c m c th nh t tôi bày tỏ nh v y quý v có đ ng ý không?

Tôi sao ra đời m t cu n sách v i t a đ đ y nh y c m

Gi tôi xin b c sang đời m th c m c th hai: Tôi sao tôi i cho ra đời m t cu n sách v i cái t a đ đ y nh y c m r t b t i cho đ t n c tr c hi m h a xâm lăng c a Trung C ng? Xin m i quý v theo dõi:

Tháng 2 năm 2009, Web www.tinparis.net đã cho đăng bài vi t “Ng i Chăm Đồi L i Đ t Đại?” c a tác gi Phan Cao S n, m t đ tài th i s nóng b ng đã khi n c ng đ ng ng i Việt h i ngo i khá ng ngàng. Bài vi t nêu ra nh ng ho t đ ng c a m t s t ch c thu c c ng đ ng ng i Chăm mà tác gi cho là không đ c thu n l , coi nh đó m t đ u hi u “quay l ng” v i c ng đ ng Việt Nam t n n (VNCH).

Ngày 17 tháng 2 [2009] trên vài trang web c a c ng đ ng ng i Chăm t n n C ng S n i xu t hi n b n “Kháng Ngh Th ” c a ông Musa Porome, ch t ch t ch c International Office of Champa (IOC-Champa) ti ng Việt g i là Văn Phòng Qu c T Champa, đáp tr bài vi t c a ông Phan Cao S n.

Ngày 5 tháng 3 năm 2009 i có thêm bài vi t c a BBT Harak Champaka v i t a đ “Tr L i Bài Việt Ng i Chiêm Đồi Đ t Đại c a tác gi Phan Cao S n”.

Ti p đó, ngày 24 tháng 3 năm 2009, Web Ng i Việt online i lên bài vi t “Chi n L c C a Trung C ng Nh m B n Tây Nguyên VN Thành Tây T ng 2” c a Ts Mai Thanh Truy t. Bài vi t này có m c đích c nh giác kh năng TC xúi gi c và h u thu n cho m t vài t ch c trong c ng đ ng ng i Chăm thành l p chính ph i u vong đ đời i đ t cũ c a h i mi n Trung VN.

Ngày 13 tháng 4 năm 2011 tôi xuất hiện bài viết “Vấn Đề Ngồi Chăm Đồi Đồi Đai” của ông Tô Công Nhàn ng, TTK Hội IOC-Champa trên nhng thc m c của Ts Mai Thanh Truyt v.v...

Nhng bài viết trên đng v 2 phía rõ r t. Một bên [t c là Phan Cao Sơn và Ts Mai Thanh Truyt] thì nêu ra nhng đi u kh nghi, nhng đi m thc m c, c nh giác v nhng m i h i có th x y đ n cho t qu c Việt Nam. Một bên [t c là c ng đ ng trí thc Chăm t i h i ngo i] thì thanh minh, bi n bác ho c ch ng l i nhng lu n đi m c a phía bên kia mà các ông cho là ng nh n ho c c ý bóp méo [s th t c a l ch s].

Quý v có th tìm nhng bài viết này trên internet [www.champaka.org, Ngồi Việt online, www.tinparis.net]. Không bi t khi đ c qua nhng bài viết này quý v s suy nghĩ th nào? Riêng tôi, tôi không sao kh i s h i, lo âu!

Trung Cng t o m i chia r gi a hai dân tộc Chăm-Việt

Tôi ch a có c h i tìm hi u tính chân xác v nhng v n đ mà các tác gi trên đã nêu ra nhng tôi nghĩ có m t s vi c r t đáng l u tâm là Trung Cng có th xúi gi c, gây s hi u l m, t o m i chia r gi a hai dân tộc Chăm-Việt đ th l i l m. Trong quá kh vi c đó đã x y ra nhi u l n! Nhà Nguyên cũng t ng đ vua Chă Mân cùng “chia th t” Đ i Việt. Đ n th i Minh, h cũng đ vua Chă Bng Nga “chia th t” Đ i Việt m t l n n a. Đi u may là hai v vua Chiêm này sáng su t bi t tr c cái th “môi h r ảng l nh”, n u Đ i Việt m t thì Chiêm Thành cũng khó gi đ c, nên c hai v đ u c tìm cách thoát kh i âm m u đen t i đó. Nhng bi t đâu l i ch ng có m t s ít ng i Chăm ngày nay v n có th m c m u b n gián đi p Trung Cng? Có th có nhng ng i ch a hi u đ c m t khi Trung Cng đã tràn sang Đông D ng thì ng i Việt cũng ph i tiêu di t, ng i Chiêm cũng ph i tiêu di t, Lào hay Miên cũng ph i tiêu di t đ r nh đ t cho gi ng Đ i Hán sinh sôi n y n ch ! Khi đó thì nh t đ nh không còn chuy n khuyên b u bí chung m t giàn th ng yêu l y nhau n a mà ch có chuy n “b u bí kéo nhau vào n m chung m t n i” thôi vì đ i đa s dân Hán nông thôn ngày nay đang đói l m!

Trung Hoa v n là ngu n g c phát sinh ra nhng m u hay k l mà h đã đúc k t thành b c m nang “Tam th p l c k”. Chuy n không làm cho ra có (k th 8: “Vô Trung Sinh H u”) đ i v i h đâu có khó kh n gì! H n n a, trong thc t , cũng có m t v ti n sĩ ng i Chiêm tên Thành Đài

đang ở Thuyết Địch cũng đang hô hào thành lập “chính phủ Champa lưu vong” thuyết (dù chăng thuyết ai trong cộng đồng người Chăm ở ng h mà chẳng coi đây là một trò hề)! Muốn biết chi tiết này xin đọc bài “Chung Quanh Vấn Đề Chính Phủ Chăm Lưu Vong của Ts Thành Đài” của Abdul Karim trong *Harak Champaka* 36 [xem <http://www.champaka.org/cgi-bin/viewitem.pl?392&;chinhtri>].

“Nếu có một hay còn không thuyết phụ cũng có phần trách nhiệm!” Tôi là một trong số những người lính VNCH bị tr n, đã lâm cảnh nh n một nhà tan. Nếu có Việt Nam bây giờ đang ở trong tay đồng CSVN mà đồng này lại đang bị đồng CS Trung Hoa khống chế. Tuy phải đem thân lưu lạc quê người nhưng tâm trí tôi lúc nào cũng canh cánh lo nghĩ về quê hương! Nay tuổi già sức yếu tôi đâu có thể làm được gì ngoài việc dùng ngòi bút để đóng góp chút ích lợi nào trong công cuộc cứu nguy quê hương? Đó là lý do tôi sao cuốn sách CBN:AHCC của tôi ra đời!

Tôi đã viết gì trong cuốn Chăm Bờng Nga: Anh Hùng Chiêm Quốc

Trước hết tôi thuật lại một cách ngắn gọn về một giai đoạn lịch sử giữa lúc hai nước Việt Chiêm tranh hùng đã xảy ra vào đầu bán thế kỷ 14 dựa trên những tài liệu của các sử gia miền phía cùng với một số chuyên nghiên cứu dân gian của hai dân tộc qua hình thức một tập tiểu thuyết lịch sử để cho dân chúng dễ hiểu, dễ nhớ. Trong phần mở đầu tập sách, tôi đã làm rõ ra quan điểm của mình về hai chữ “anh hùng”. Tôi nghĩ danh hiệu anh hùng phải được quần dân thừa nhận và thừa nhận không thể phong như kiểu “Bác, Tôi, Tôi, Bác cũng anh hùng!” hoặc “Việt Nam là một nước nhỏ mà đánh thắng hai đế quốc to (và chế ngự khu vực phía trung quốc)”! Tôi phải nhận mạnh điểm này vì hiện nay ở Việt Nam giới lãnh đạo CS luôn tôn mình là anh hùng mà lại làm những việc hoàn toàn phản dân hại nước!

Bao nhiêu công lao, xương máu của tổ tiên ta đã phải đổ ra để gây dựng, vun bồi, phát triển mới có được một đất nước hình chữ S ngày nay, thế mà họ thản nhiên xén cắt lấy những mảnh hiên dâng cho giặc Tàu tham tàn! Tôi sao lại có một lập luận người lãnh đạo một đất nước nhỏ thế? Tôi nghĩ một trong những nguyên nhân gây nên cái hiện tượng kỳ quái này là sự thiếu hiểu biết về lịch sử tiến hóa của nhân loại cũng như lịch sử nước nhà của đám lãnh đạo này mà ra chăng!

Nếu ta đã trải qua 4 lần Bị bắt và bao nhiêu cuộc xâm lăng khác của người Tàu rồi. Cái

gặp ng trộm c mọt là sau khi đui đui c Tội ng Giỏi Thách ra Đài Loan, Trung Cộng liền xâm lược Tây Tạng ngay (1950)! Thế mà tị sao các ông Hoàng Chí Minh, Phạm Văn Đồng lại tin tưởng ngộm i Tàu có thể giúp đỡ Việt Nam một cách vô tội, không vạ lụi? Cái gì đã che mắt các ông? Tị sao ông Hoàng Chí Minh và các đồng chí của ông ta lại y thác cho ông Phạm Văn Đồng ký cái công hàm nhậm ng hai quân đội Hoàng Sa và Trường Sa và nhượng vùng biển của Việt Nam cho Trung Quốc?

Ngày xưa các chúa Nguyễn đã từng tìm cách thuyết phục các vua Chân Lạp cho dân Việt vào ruộng này để khai thác đất hoang, các vua Chân Lạp đã nghe theo. Kết quả nhậm ng đám di dân Đai Việt này đã trở thành gốc rễ vâng phục của triều đình u kiển thuôn lại cho cuộc chinh phục đồng bang Nam bộ của các chúa Nguyễn! Bài học này rõ ràng đến thế mà tị sao Nguyễn Tôn Dũng và các đồng chí của ông ta lại còn nghe theo ngộm i Trung Quốc vào khai thác tài nguyên Tây Nguyên là cái xộm ng sộm của đất đai Việt Nam? Tị sao chính quyền nhượng tị nh lại đưa nhau cho ngộm i quốc vào thuê ruộng, mua đất và để cho ngộm i nước ngoài đến cướp bóc bãi mà không kiểm soát? Kinh nghiệm lịch sử, nhậm ng hiu biết và tham vọng của dân Đai Hán họ đui đâu hết? Các ông có ý thức đui c vi c làm của các ông sủ đui đui t nước VN và đâu không?

Thuyết luận nhậm ng trộm chỉn đã xảy ra giữa hai nước Việt-Chiêm

Tôi có làm gì quá đáng ngoài vi c thuyết luận nhậm ng sủ vi c và nhậm ng trộm chỉn đã xảy ra thuyết giữa hai nước Việt Chiêm nhậm sủ sách đã chép sủ n! Nêu rõ tình thế sáng suốt của vua Chiêm Chế Bông Nga khi ông vua này trí thức nhận giác vạ lòng đui bết trở của dân Hán là phậm bậm i dân tộc Việt? Nêu rõ vi c Chế Bông Nga chế trộm ng không chỉm đóng nước Việt vì biết dân Việt quết cộm ng rết khó cai trị là một hành đồng phậm bậm i dân tộc Việt? Vua Chế Bông Nga nuôi ý đui nh dùng Trộm Húc hay Trộm Nguyên Diu để làm trái đui n, làm hàng rào ngăn cách nước Chiêm vạ i nước Tàu, để cho dân Chiêm đui khậm, một ông vua thộm ng dân, lo cho dân nhậm vạ y có đáng tôn vinh không? Một nào tôi không biết chế một ý thức bậm o vạ quốc gia dân tộc, nhìn xa thộm y ruộng, tôi thộm y ông Chế Bông Nga đã vộm t qua ông Hoàng Chí Minh rết xa! Tôi nghe nhà viết sủ Trộm Xuân Sinh trong cuốn Thuyết Trộm cho ruộng “Chế Bông Nga chế là một tộm ng cộm p biếm của khôi”, không biết có thuyết không? Tôi chế a đui đui c tộm p sách này. Nhậm ng nậm qu ông Trộm Xuân Sinh có nói nhậm vạ y thì ông Sinh nghĩ sao vạ vạ đui o quân phết Chiêm gộm tị 12 vậm của vua Trộm Du Tôn lại tan tành đui i tay của Chế Bông Nga bậm ng một trộm phậm kích năm 1377 mà các cuốn sủ của Việt Nam đui có chép?

Độc muợn xóa đi nhợng mợc cợm kợ thợng ngợợi bợi

Trong tợp tợu thuyợt lợch sợ CBN:AHCQ này, tợi cợng cợ trợng đợn nhợng mợi liên hợ mợt thiợt giợa hai dân tộc Việt Chiêm, đợc muợn cợa tợi là đợ dân hai bên cùng hiợu mà xóa đi nhợng mợc cợm kợ thợng ngợợi bợi, hợu sát cánh nhau chợng lợi kợ thù phợợng Bợc khi cợn đợn. Ngoài ra tợi cợng muợn nhợc đợng bào Chiêm nhợ rợng hợ đợ tợng có mợt bợc tợn bợi anh hùng và sáng suợt đợn thợ đợ! Tợi mong nhợng ngợợi anh em Chiêm không coi thợợng nhợng sợ suy nghĩ, lo lợng vợ hợa hợi Đợi Hán nhợ thợ nào cợa vợ anh hùng Chế Bợng Nga đợ khợi mợc mợu kợ gian nợu nhợng chuyợn tợợng tợ chuyợn ông Ts Thành Đợi là có thợ tợ!

Nhợ vợy CBN:AHCQ cợa tợi là mợt tợng thuợc chớch ngợa đợ đợ phòng bợnh phân hóa tợ quợc chợ đợu phợi là mợt tợng thuợc đợc hợi nợợc nhợ ai đợ đợ lợm tợợng!

Ngô Việt Trợng